

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. rugsėjo 27 d.*

Byloje T-153/04

Ferriere Nord SpA, įsteigta Osoppo (Italija), atstovaujama advokatų W. Viscardini ir G. Donà,

ieškovė,

prieš

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama A. Nijenhuis ir A. Whelan, padedamų advokato A. Colabianchi,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti Komisijos sprendimus, apie kuriuos pranešta 2004 m. vasario 5 d. laišku ir 2004 m. balandžio 13 d. faksu, dėl 1989 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimu 89/515/EEB dėl EEB sutarties 85 straipsnio taikymo (IV/31.553 – Suvirinti tinkleliai) (OL L 260, p. 1) ieškovei nustatytos baudos neapmokėto likučio,

* Proceso kalba: italų.

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(pirmoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas R. García-Valdecasas, teisėjai J. D. Cooke, ir V. Trstenjak,
posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. vasario 7 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisės aktai

- 1 1974 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2988/74 dėl teisinių procedūrų ir sankcijų, taikomų pagal Europos ekonominės bendrijos taisykles dėl transporto ir konkurencijos, taikymo terminų (OL L 319 p. 1) numato:

„4 straipsnis

Sankcijų taikymo senaties terminas

1. Komisijos teisei užtikrinti sprendimų dėl vienkartinėlių baudų, nuobaudų ar reguliariai mokamų baudų už Europos ekonominės bendrijos transporto ir konkurencijos taisyklių pažeidimus vykdymą taikomas penkerių metų senaties terminas.

2. Senaties terminas pradedamas skaičiuoti nuo tos dienos, kai sprendimas tampa galutiniu.

5 straipsnis

Sankcijų taikymo senaties termino nutraukimas

1. Sankcijų taikymo senaties terminas nutraukiamas:

- a) kai pranešama apie sprendimą pakeisti anksčiau nustatytą vienkartinės baudos, nuobaudos ar reguliariai mokamos baudos dydį arba atsisakoma jį pakeisti;
- b) tuomet, kai Komisija arba, Komisijos prašymu, valstybė narė imasi vienkartinės baudos, nuobaudos arba reguliariai mokamos baudos priverstinio išieškojimo priemonių.

2. Po kiekvieno tokio nutraukimo senaties terminas pradedamas skaičiuoti iš naujo.

6 straipsnis

Sankcijų taikymo senaties termino sustabdymas

Sankcijų taikymo senaties terminas sustabdomas tol, kol:

- a) suteikiama mokėjimo lengvata <...>“ (Pataisytas vertimas)

Bylos faktinės aplinkybės

- 2 1989 m. rugpjūčio 2 d. Komisija priėmė Sprendimą 89/515/EEB dėl EEB sutarties 85 straipsnio taikymo (IV/31.553 – *Suvirinti tinkleliai*) (OL L 260, p. 1; toliau – sprendimas *Suvirinti tinkleliai*), kuriuo ji nustatė, kad *Ferriere Nord SpA* dalyvavo padarant daugybę pažeidimų Bendrijos suvirintų tinklelių rinkoje, ir paskyrė jai 320 000 ekiu baudą.

- 3 Pagal sprendimo *Suvirinti tinkleliai* 4 straipsnį ieškovei paskirta bauda turėjo būti sumokėta per tris mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo dienos. Be to, jame nurodyta, kad pasibaigus šiam terminui nuo baudos sumos palūkanos apskaičiuojamos pagal Europos monetarinio bendradarbiavimo fondo operacijoms ekiu pirmą mėnesio, kurį buvo priimtas sprendimas *Suvirinti tinkleliai*, darbo dieną taikomą palūkanų normą, padidintą 3,5 procentinio punkto, t. y. 12,5%.

- 4 1989 m. rugpjūčio 9 d. laišku ieškovei buvo pranešta apie sprendimą *Suvirinti tinkleliai*. Šiame laiške nurodyta, kad pasibaigus sprendime nustatytam mokėjimo terminui Komisija imsis skolos išieškojimo priemonių, automatiškai įskaitydama palūkanas, apskaičiuotas nuo mokėjimo termino pasibaigimo dienos, taikant 12,5 % normą. Jame pabrėžiama, kad tuo atveju, jeigu būtų pareikštas ieškinys dėl sprendimo panaikinimo, bauda nebūtų išieškoma, kol nėra sprendimo byloje, jeigu iki mokėjimo termino pabaigos:

„— <...> nuo šios dienos skaičiuojamos palūkanos <...> taikant <...> 10,5 % normą,

— <...> vėliausiai iki šios dienos registruotu laišku <...> Komisijos finansininkui turi būti pateikta Komisijai priimtina banko garantija, atitinkanti pridėtą pavyzdį ir padengianti pagrindinę sumą bei palūkanas ar papildomas sąnaudas“.

5 1989 m. spalio 18 d. ieškovė pareiškė ieškinį Pirmosios instancijos teisme dėl sprendimo *Suvirinti tinkleliai* panaikinimo (byla T-143/89).

6 1989 m. spalio 26 d. pagal ieškovės nurodymus *Banco di Roma* suteikė banko garantiją Nr. 1957 (toliau – banko garantija), atitinkančią prie 1989 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos laiško pridėtą pavyzdį, ir įsipareigojo:

„<...> mes patvirtiname, kad užtikriname *Ferriere Nord* mokėjimą <...> Komisijai <...>:

— *Ferriere Nord* paskirtos 320 000 ekiu baudos <...>

— palūkanų nuo šios sumos, apskaičiuotų nuo 1989 m. lapkričio 15 d. iki baudos sumokėjimo, taikant <...> 10,5 % palūkanų normą.

Šis įsipareigojimas negali būti atsiimtas be Komisijos sutikimo <...>

Jeigu reikės, garantas atsisakys atsakomybės subsidiarumo ir proporcingumo.

Ši garantija yra vykdoma pagal pirmą Jūsų prašymą, registruotu laišku pateikus Europos Bendrijų Teisingumo Teismo sprendimo byloje *Ferriere Nord* <...> prieš Komisiją nuorašą.

Visi mokėjimai nacionaline valiuta konvertuojami į ekiu pagal vieną dieną prieš mokėjimą buvusį kursą.

Bet kokius ginčus dėl šios banko garantijos nagrinėja išimtinai Europos Bendrijų Teisingumo Teismas Liuksemburge.“

- 7 1995 m. balandžio 6 d. Sprendimu *Ferriere Nord prieš Komisiją* (T-143/89, Rink. p. II-917) Pirmosios instancijos teismas atmetė šio sprendimo 5 punkte minėtą ieškinį.
- 8 1995 m. birželio 19 d. ieškovė pateikė apeliacinį skundą dėl minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo. 1997 m. liepos 17 d. Sprendimu *Ferriere Nord prieš Komisiją* (C-219/95 P, Rink. p. I-4411) Teisingumo Teismas atmetė šį apeliacinį skundą.
- 9 1997 m. liepos 28 d. laišku ieškovė paprašė Komisijos sumažinti baudos dydį bei palūkanas. Ieškovė tvirtino, kad dėl didelio Italijos liros (LIT) nuvertėjimo laikotarpiu nuo sprendimo *Suvirinti tinkleliai* dienos iki šio sprendimo 8 punkte minėto 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją* priėmimo bei dėl beveik aštuonerius metus trukusio teismo proceso nebūtų teisinga iš jos

reikalauti visos sprendime *Suvirinti tinkleliai* nustatytos pagrindinės baudos sumos ir palūkanų.

- 10 1997 m. rugsėjo 11 d. laišku, gautu rugsėjo 18 d., Komisija atmetė ieškovės prašymą.
- 11 1997 m. gruodžio 2 d. registruotu laišku, kuris buvo gautas gruodžio 10 d., ieškovė Komisijos paprašė dar kartą išnagrinėti jos prašymą būtent todėl, kad tuo metu, kai buvo suteikta banko garantija, nebuvo numatytas Italijos liros išėmimas iš Europos pinigų sistemos, nulėmęs jos nuvertėjimą.
- 12 Tame pačiame laiške ieškovė nurodė, kad ji jau pervedė baudos dydį atitinkančią 483 840 000 LIT, arba 320 000 ekiu, sumą pagal 1989 metų valiutų keitimo kursą. Ši suma, kurios vertė 249 918 ekiu, 1997 m. gruodžio 15 d. buvo pervesta į Komisijos sąskaitą.
- 13 Komisija neatsakė į 1997 m. gruodžio 2 d. laišką.
- 14 2004 m. vasario 5 d. laišku (toliau – 2004 m. vasario 5 d. laiškas) Komisija informavo ieškovę, kad 2004 m. vasario 27 d. ji dar turi sumokėti 564 402,26 EUR (pagrindinė 320 000 ekiu suma, iš kurios išskaičiuoti 1997 m. gruodžio 15 d. sumokėti 249 918 ekiu, ir priskaičiuotos palūkanos už 1989 m. lapkričio 17 d.–2004 m. vasario 27 d. laikotarpį). Komisija įspėjo ieškovę kuo greičiau padengti skolą ir nurodė, kad sumokėjus ji grąžins banko garantiją.

- 15 2004 m. vasario 25 d. laišku ieškovė atsakė Komisijai, kad 2004 m. vasario 5 d. laiške pateikti reikalavimai yra nepagrįsti ir pavėluoti. Ieškovė nurodė, kad Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnyje nustatytas penkerių metų senaties terminas pasibaigė 2002 m. rugsėjo 18 d., todėl Komisija daugiau negali iš jos išieškoti skolos nei pasinaudoti banko garantija.
- 16 2004 m. balandžio 13 d. faksu (toliau – 2004 m. balandžio 13 d. faksas) Komisija dėl senaties termino pagal Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnį atsakė ieškovei, kad ši nuostata šiuo atveju netaikoma, nes yra banko garantija, kuria galima pasinaudoti bet kuriuo metu ir kuri laikoma laikinu skolos sumokėjimu, dėl ko nereikia priverstinai išieškoti. Komisija taip pat pripažino, kad ji dar kartą nepriminė ieškovei padengti savo skolos Teisingumo Teismui patvirtinus sprendimą *Suvirinti tinkleliai*, todėl ji sutiko skaičiuoti palūkanas tik už penkis mėnesius po Teisingumo Teismo sprendimo priėmimo, tai yra iki 1997 m. gruodžio 17 dienos. Iš to matyti, kad Komisija iš ieškovės reikalavo tik 341 932,32 EUR, o ne 2004 m. vasario 5 d. laišku prašytos 564 402,26 EUR sumos. Galiausiai Komisija nurodė, kad nesumokėjus iki 2004 m. balandžio 30 d., ji pasinaudos banko garantija.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 17 Ši byla pradėta ieškovės ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. balandžio 23 dieną.
- 18 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas (pirmoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. 2006 m. vasario 7 d. posėdyje buvo išklaustos šalių kalbos ir atsakymai į Pirmosios instancijos teismo žodžiu pateiktus klausimus.

19 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. vasario 5 d. laiške ir 2004 m. balandžio 13 d. fakse esančius sprendimus (toliau – ginčijami aktai),
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

20 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pripažinti ieškinį nepriimtina, kiek jis pagrįstas EB 230 straipsniu,
- nepatenkinus šio prašymo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

Dėl priimtimumo

21 Komisija, kaip pagrindinį gynybos argumentą, nurodo šio ieškinio nepriimtimumą, nes ginčijami aktai nėra sprendimai EB 249 straipsnio prasme, kurie turėtų neigiamą poveikį ieškovei. Todėl ginčijamų aktų negalima apskūsti.

- 22 Iš tiesų ginčijami aktai yra tik kvietimas padengti neapmokėtą skolos, kuri nustatyta sprendime *Suvirinti tinkleliai* ir 1997 m. rugsėjo 11 d. laiške, likutį ir neturi papildomo teisinio poveikio baudos dydžiui, kuri turi būti sumokėta pagal šiuos ankstesnius sprendimus, kuriuos jie tik patvirtina, išskyrus 2004 m. balandžio 13 d. fakse nurodytų palūkanų sumažinimą (šio sprendimo 16 punktą), kurio ieškovė neginčijo.
- 23 Iš esmės ieškovė tvirtina, kad taikant Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalį Komisijos teisės vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* senaties terminas pasibaigė prieš priimant ginčijamus aktus (žr. šio sprendimo 24–27 punktus). Todėl pateikdama ieškovei ginčijamus aktus, kuriuose kvietė padengti neapmokėtą savo skolos likutį bei nurodė, kad nesumokėjus bus pasinaudota banko garantija, Komisija jai pateikė nepagrįstą reikalavimą sumokėti, kuris yra naujo pobūdžio elementas sprendimo *Suvirinti tinkleliai* ir 1997 m. rugsėjo 11 d. laiško atžvilgiu. Taigi ginčijami aktai nepatvirtina šio sprendimo ir laiško.

Dėl esmės

- 24 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė nurodo vienintelį pagrindą – Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalies pažeidimą, nes Komisijos teisė vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* buvo pasibaigusi dėl senaties, kai buvo priimti ginčijami aktai.
- 25 Sprendimas *Suvirinti tinkleliai* tapo galutiniu 1997 m. liepos 17 d., kai buvo priimtas šio sprendimo 8 punkte minėtas sprendimas *Ferriere Nord prieš Komisiją*. Taigi nuo šio sprendimo paskelbimo dienos pagal Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnį prasidėjo penkerių metų senaties terminas. Tačiau taikant to paties reglamento 5 straipsnio 1 dalies a punktą senaties terminas buvo nutrauktas 1997 m. rugsėjo

11 d. laišku, gautu rugsėjo 18 d., ir buvo pradėtas skaičiuoti iš naujo nuo šios dienos. Kadangi daugiau senaties terminas nebuvo nutrauktas ar sustabdytas, Komisijos teisė vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* pasibaigė praėjus penkeriems metams, tai yra 2002 m. rugsėjo 18 dieną.

26 Iš to išplaukia, kad ginčijamų aktų priėmimo dieną Komisijos teisė vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* buvo pasibaigusi ne tik ieškovės, bet ir *Banco di Roma* atžvilgiu.

27 Atsižvelgusi į tai ieškovė, manydama, kad Komisijos pateikti argumentai yra dirbtiniai ir neturi teisinio pagrindo, ginčija, kad Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnis šioje byloje netaikomas. Ypač ji tvirtina, kad pagal teismo praktiką įpareigojimas pateikti banko garantiją yra papildomo pobūdžio, nes kreditorius gali išieškoti iš garanto tik tuomet, kai užtikrinta skola yra mokėtina (2003 m. gegužės 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Préservatrice foncière TIARD*, C-266/01, Rink. p. I-4867, 29 punktas).

28 Komisija tvirtina, kad ieškovės argumentas, grindžiamas Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnyje nustatytu jos teisės vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* senaties terminu, nėra pagrįstas ir kad šioje byloje dėl suteiktos banko garantijos negalima taikyti šio reglamento.

29 Šiuo klausimui Komisija mano, pirma, kad procedūra dėl pasinaudojimo *Banco di Roma* suteikta garantija neturi būti sutapatinama su sprendimo *Suvirinti tinkleliai* vykdymo procedūra. Banko, kaip garanto, atsakomybė yra sutartinė, todėl bet koks ginčas, susijęs su banko garantija, turi būti sprendžiamas Teisingumo Teisme pagal EB 238 straipsnį, o ieškovės prievolė kyla iš EB 256 straipsnio.

- 30 Antra, Komisija tvirtina, kad banko garantija yra atskira prievolė ir skiriasi nuo ieškovės prievolės sumokėti baudą. Šiuo klausimu ji nurodo, kad banko garantinė prievolė vykdoma iš karto Komisijai pareikalavus, kad *Banco di Roma* yra įsipareigojęs, jei reikės, atsisakyti atsakomybės subsidiarumo ir proporcingumo, ir kad jo įsipareigojimas negali būti atšauktas be Komisijos raštiško sutikimo. Komisija daro išvadą, kad ryšys tarp jos ir *Banco di Roma* yra nesusijęs su jos ryšiu su ieškove.
- 31 Trečia, Komisija nurodo, kad teisinio saugumo principas nereikalauja sutartiniams santykiams taikyti pagal analogiją Reglamente Nr. 2988/74 numatyto senaties termino. Sutartiniai santykiai patys savaime atitinka teisinio saugumo reikalavimus senaties termino srityje. Jei nagrinėjamai banko garantijai būtų taikoma Italijos teisė, senaties terminas būtų dešimt metų. Taigi Komisijai nereikėtų priverstinai vykdyti sprendimo *Suvirinti tinkleliai*, nes ji galėtų pareikšti savo reikalavimus *Banco di Roma* garantijos pagrindu.
- 32 Galiausiai Komisija tvirtina, kad banko garantija pirminių santykių tarp jos ir ieškovės atžvilgiu neturėtų būti laikoma tik papildomo pobūdžio. Atsižvelgiant į tai, ieškovės nurodytas šio sprendimo 27 punkte minėtas sprendimas *Préservatrice foncière TIARD* neturi reikšmės šiai bylai, nes jis susijęs su garantijų sistema, kuriai negalima priskirti nagrinėjamos banko garantijos dėl jos specifinių sąlygų. Be to, ji tvirtina, kad nebūtų suinteresuota, jog būtų suteikta tokia papildoma garantija vietoj laikino baudos sumokėjimo.
- 33 Subsidiariai Komisija tvirtina, kad net jeigu (quod non) Reglamente Nr. 2988/74 nustatytas senaties terminas būtų taikomas banko garantijai, sutikimą priimti šią garantiją reikėtų laikyti mokėjimo lengvata šio reglamento 6 straipsnio a punkto prasme, kuria siekiama sustabdyti senaties terminą. Tokiu sutikimu priimti garantiją mokėjimas palengvinamas keliais aspektais: įmonei nereikia iškart sumokėti baudos ir jai suteikiama teisė tokį mokėjimą atidėti iki Komisijos pareikalavimo, neprivalant

prašyti Bendrijos teismų sustabdyti sprendimo, kuriuo nustatoma bauda, vykdymo. Be to, nepripažinus, kad banko garantija yra mokėjimo lengvata, įmonės būtų skatinamos nemokėti joms nustatytų galutinių baudų, kai tik šios taptų galutinėmis.

34 Komisija mano, kad pasinaudojimas banko garantija yra ne viešosios valdžios įgaliojimų vykdymas, kurį galima ginčyti pagal EB 230 straipsnį, o sutartinės teisės, kurios teisminė kontrolė dėl banko garantijoje esančios arbitražinės išlygos buvo patikėta Bendrijos Teisingumo Teismui, įgyvendinimas. Tačiau dėl teisės aktų, kuriuos priima Komisija dalyvaudama sutartiniuose santykiuose, priklausančiuose Bendrijos teismų kompetencijai pagal EB 238 straipsnį, iš esmės tuo pačiu metu negalima pateikti ieškinio dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnį.

35 Šiuo atžvilgiu „dėl teisingumo ir proceso ekonomijos“ Komisija prašo Pirmosios instancijos teismo perkvalifikuoti privataus asmens pateiktą ieškinį šioje byloje į ieškinį pagal EB 238 straipsnį dėl sutartinės garantijos taikymo.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

36 Kadangi Komisijos teisės vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* senaties terminu Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalies prasme pagrįstą argumentą ieškovė pateikė tiek dėl priimtumo, siekdama užginčyti Komisijos nurodytą nepriimtumo pagrindą (šio sprendimo 23 punktas), tiek dėl esmės (šio sprendimo 24 punktas), pirmiausia reikia nustatyti, ar taikytinas toks senaties terminas.

Dėl senaties termino

- 37 Pirmiausia reikia išnagrinėti, ar, kaip tvirtina ieškovė, Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalis taikoma šioje byloje.
- 38 Todėl reikia nustatyti, ar ginčijami aktai yra administracinio, ar, kaip tvirtina Komisija, sutartinio pobūdžio.
- 39 Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pirmiausia nurodo, kad ginčijami aktai skyriuje „Dalykas“ aiškiai daro nuorodą į procedūrą, kurios pabaigoje buvo priimtas sprendimas *Suvirinti tinkleliai*. Juose nustatytas mokėjimo reikalavimas kartu su įspėjimu dėl banko garantijos panaudojimo yra sprendimo *Suvirinti tinkleliai* vykdymo būdas. Todėl ginčijami aktai, priimti remiantis Komisijos sprendimu EB 249 straipsnio prasme, yra administracinio pobūdžio.
- 40 Nors tiesa, kad sutartiniai ryšiai tarp *Banco di Roma* ir Komisijos banko garantijos forma kilo dėl ieškovės prievolės Komisijai ir šioje banko garantijoje yra arbitražinė išlyga EB 238 straipsnio prasme, vis dėlto reikia priminti, kad 2004 m. balandžio 13 d. faksas tik nurodo, jog banko garantija bus pasinaudota, jeigu ieškovė nesumokės reikalaujamos sumos, ir kad 2004 m. vasario 5 d. laiške neminima banko garantija.
- 41 Pirma, iš to išplaukia, priešingai nei tvirtina Komisija, kad nagrinėjama byla nėra banko garantija grindžiamas sutartinio pobūdžio ginčas, todėl šioje byloje negalima netaikyti Reglamento Nr. 2988/74.

- 42 Antra, ieškinys dėl panaikinimo, pateiktas pagal EB 230 straipsnį, yra teisių gynimo būdas, tinkamas ginčijamų aktų teisėtumui patikrinti (žr. šia prasme 2005 m. birželio 9 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *Helm Dünngemittel prieš Komisiją*, T-265/03, Rink. p. II-2009, 38 punktą ir cituotą teismų praktiką). Taigi Komisijos pasiūlytas šio ieškinio perkvalifikavimas į pagal EB 238 straipsnį pateiktą ieškinį būtų ne tik nesuderinamas su ieškovės ieškinyje nurodytu bei dublike aiškiai dar kartą patvirtintu ieškinio dalyku, bet ir neteisingas teisiniu požiūriu.
- 43 Taigi nustatytas administracinis ginčijamų aktų, priimtų vykdamas sprendimą *Suvirinti tinkleliai*, pobūdis.
- 44 Kad būtų galima atmesti šio sprendimo 28–31 punktuose pateiktus Komisijos argumentus, pakanka dar kartą nurodyti (žr. šio sprendimo 40 ir 41 punktus), jog šio ieškinio dalykas nesusijęs su banko garantijos panaudojimu.
- 45 Dėl Komisijos argumento, kad vien dėl banko garantijos buvimo pagrindinei prievolei tarp ieškovės ir Komisijos netaikomas Reglamentas Nr. 2988/74 (žr. 28 punkto pabaigą), reikia nurodyti, kad šie sutartiniai santykiai tarp *Banco di Roma* ir Komisijos netrukdo taikyti senaties Komisijos teisei vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai*, pasibaigus šio reglamento 4 straipsnyje nustatytam terminui. Reglamentas Nr. 2988/74 įtvirtina visapusiškas taisykles, išsamiai reglamentuojančias terminus, per kuriuos Komisija, nepažeisdama pagrindinio teisinio saugumo reikalavimo, turi teisę vykdyti sprendimus, nustatančius baudas įmonėms, kurioms taikomos Bendrijos taisyklės konkurencijos srityje (žr. šiuo klausimu 2003 m. kovo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CMACGM ir kt. prieš Komisiją*, T-213/00, Rink. p. II-913, 324 punktą).

- 46 Šiuo atžvilgiu nesvarbu, kad banko garantiją, kaip tvirtina ieškovė, būtų galima kvalifikuoti kaip papildomą prievolę jos užtikrinamos pagrindinės prievolės atžvilgiu ar veikia kaip savarankišką prievolę, dėl sąlygos sumokėti pagal pirmą reikalavimą (šio sprendimo 27 ir 32 punktai).
- 47 Todėl reikia išnagrinėti, ar senaties terminas Komisijos teisei vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkeliai* Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalies prasme buvo pasibaigęs priimant ginčijamus aktus.
- 48 Šiuo atžvilgiu akivaizdu, kad išskyrus šio sprendimo 10 punkte nurodytą 1997 m. rugsėjo 11 d. Komisijos laišką, po šio sprendimo 8 punkte minėto 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją* nebuvo jokio kito veiksmo, nutraukiančio senaties terminą Reglamento Nr. 2988/74 5 straipsnio prasme.
- 49 Telieta išnagrinėti, ar, kaip tvirtina Komisija, senaties terminas buvo sustabdytas todėl, kad iš esmės Komisijos ieškovei paskirtos baudos mokėjimo sustabdymas, pastarajai pateikus banko garantiją, yra mokėjimo lengvata Reglamento Nr. 2988/74 6 straipsnio a punkto prasme (šio sprendimo 1 punktas).
- 50 Tačiau šiuo atžvilgiu reikia konstatuoti, kad šio klausimo sprendimas nėra lemiamas šiai bylai.
- 51 Toks sustabdymas pasibaigė pasibaigus laikotarpiui, kuriam jis buvo suteiktas, t. y. pagal 1989 m. rugpjūčio 9 d. Komisijos laišką (žr. šio sprendimo 4 punktą), „tol, kol

nepriimtas sprendimas byloje“. Šioje byloje mokėjimo sustabdymas pasibaigė Teisingumo Teismui priėmus sprendimą, būtent 1997 m. liepos 17 d. dieną (žr. šio sprendimo 8 punktą), kurią prasidėjo senaties terminas pagal Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 2 dalį.

- 52 Todėl reikia konstatuoti, kad šioje byloje nebuvo sustabdytas senaties terminas po 1997 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo.
- 53 Iš to išplaukia, kad pagal Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalį senaties terminas Komisijos teisei vykdyti savo sprendimą šios nuostatos prasme buvo pasibaigęs ieškovės teisingai nustatytą dieną (žr. šio sprendimo 28 punktą), būtent 2002 m. rugsėjo 18 dieną. Taigi 2004 m. vasario 5 d. ir balandžio 13 d. ginčijami aktai buvo priimti ir įteikti ieškovei pasibaigus Komisijos teisei vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai*.

Dėl priimtimumo

- 54 Reikia priminti, kad sprendimas EB 249 straipsnio prasme yra bet koks aktas, aiškiai ir galutinai pakeičiantis adresato teisinę padėtį (1971 m. kovo 31 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Tarybą*, 22/70, Rink. p. 263, 33–43 punktai ir 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimas *IBM prieš Komisiją*, 60/81, Rink. p. 2639).
- 55 Iš pateiktų argumentų dėl senaties termino matyti (šio sprendimo 37–53 punktai), kad Komisijos teisė reikalauti ieškovės sumokėti nesumokėtą skolos likutį buvo pasibaigusi dėl senaties termino jos teisei vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* ir kad ieškovė nuo 2002 m. rugsėjo 18 d. galėjo teisėtai manyti, jog jai negalėtų būti pareikštas joks Komisijos reikalavimas dėl minėto sprendimo vykdymo.

- 56 Tačiau ginčijamais aktais Komisija nurodė ieškovei sumokėti neapmokėtą skolos likutį ir pagrąsino pasinaudosianti banko garantiją. Ginčijami aktai, kurių atžvilgiu iš anksto taikoma teisėtumo prezumpcija, aiškiai ir galutinai pakeičia ieškovės teisinę padėtį, todėl yra sprendimas EB 249 straipsnio prasme, kuris iš esmės neatitinka ankstesnių aktų.
- 57 Taigi prieštaravimą dėl priimtinumą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl esmės

- 58 Iš argumentų dėl senaties termino (šio sprendimo 37–53 punktai) matyti, kad kai buvo priimti ginčijami aktai, Komisijos teisė vykdyti sprendimą *Suvirinti tinkleliai* buvo pasibaigusi Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalies prasme.
- 59 Iš to išplaukia, kad pagrindas, susijęs su Reglamento Nr. 2988/74 4 straipsnio 1 dalies pažeidimu, yra pagrįstas, todėl ginčijami aktai turi būti panaikinti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 60 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal ieškovės pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (pirmoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti Komisijos sprendimus, apie kuriuos pranešta 2004 m. vasario 5 d. laišku ir 2004 m. balandžio 13 d. faksu, dėl 1989 m. rugpjūčio 2 d. Komisijos sprendimu 89/515/EEB dėl EEB sutarties 85 straipsnio taikymo (IV/31.553 – Suvirinti tinkleliai) ieškovei nustatytos baudos neapmokėto likučio.**
- 2. Komisija padengia savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

Priimta 2006 m. rugsėjo 27 d. Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

R. García-Valdecasas